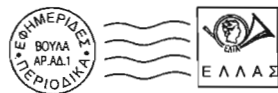

αναγέννηση ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΣΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Ετος 2ο • Αρ. Φύλλου 14 • Ιούλιος - Αύγουστος 1998

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΟΥΧΟ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ Της Αγίας Μαρκέλλας στην Αλεξάνδρεια

Η Αίγυπτος, χώρα φιλόξενη κι εύφορη σε γη, είχε προσελκύσει μετανάστες απ' όλες σχεδόν τις χώρες και δημιουργήθηκαν έτσι στις πόλεις και τα χωριά της, μα κυρίως στην Αλεξάνδρεια, μεγάλες παροικίες που έδιναν στον τόπο έναν κοσμοπολίτικο χαρακτήρα. Στην Αλεξάνδρεια ιδιαίτερα το ελληνικό στοιχείο άγγιξε κάποτε τις εκατό χιλιάδες ψυχές. Ήταν μια μικρή ελληνική πόλη, μέσα στην όμορφη μεγάλη πολιτεία.

Οι Έλληνες με την έντονη επαγγελματική δραστηριότητά τους, γρήγορα πήραν τα σκήπτρα σε πολλούς τομείς. Επιχειρηματίες, έμποροι, τεχνίτες, υπάλληλοι κι άνθρωποι του μεροκαματιάτικου μόχθου - στην πλειοψηφία τους - έδιναν ξεχωριστή νότα στη ζωή της πόλης.

Εχτισαν πολλές εκκλησίες, αξιοζήλευτα σχολεία και πλήθος άλλα ιδρύματα που κάλυπταν - με παροχή ιδανικών πράγματι υπηρεσιών - τις κοινωνικές ανάγκες του Αλεξανδρινού Ελληνικού στοιχείου. Ονομαστή άλλωστε είναι η πνευματική κίνηση της ελληνικής Αλεξάνδρειας.

Στα πλαίσια λοιπόν της καλύτερης κοινωνικής οργάνωσης, οι Έλληνες που καταγόταν από διάφορες τοποθεσίες της Ελλάδας, δημιούργησαν τις αδελφό-

τητες, Κυπριακή, Πελοπ/κή, Λημνιακή, Δωδεκανησιακή, Χιακή κ.ο.κ.

Οι Χιώτες της Αλεξάνδρειας ήταν σχεδόν όλοι μέλη της χιακής αδελφότητας.

Μέσα στις δραστηριότητες του φορέα ήταν η έκδοση κάποιου μικρού φυλλάδιου, η πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων, η οργάνωση ενός εμγάλου ετήσιου χορού και η οργάνωση της πανήγυρης στα πλαίσια της γιορτής της Αγίας Μαρκέλλας, πολιούχου του νησιού - στις 22 Ιουλίου.

Οι υπεύθυνοι έστελναν έγκαιρα στα σπίτια των μελών την πρόσκληση για την τελετή (εσπερινό - λειτουργία - περιφορά) και οργάνωσαν επιτυχημένα τη διαδικασία στη μεγαλύτερη απ' τις ελληνικές εκκλησίες της πόλης, τον Ευαγγελισμό. Στην Εκκλησία αυτή, τα τελευταία χρόνια, πριν αρχίσει η ομαδική αναχώρηση των Ελλήνων - ψάλτες, δεξιός κι αριστερός, ήταν δύο Βασιλειωνοικούσοι: ο Γιώργος και ο Βασίλης Κοιλιάρης ενώ ο τρίτος αδελφός, ο Λοΐζος, ήταν ιερέας στον ίδιο ναό. Ήταν γιοι του Ξενοφώντα Κοιλιάρη.

Πλήθος Χιώτες μαζεύονταν στον Εσπερινό και στη λειτουργία. Σχεδόν όλοι γνωρίζονταν μεταξύ τους. Πολλοί προσφέρο-

νταν εθελοντικά για την προετοιμασία της γιορτής. Βοηθούσαν στο καθάρισμα και στο στολισμό της εκκλησίας, τακτοποιούσαν την εικόνα της πολιούχου Αγίας - που σε λίγο γέμιζε χρυσά κι ασημένια αφιερώματα - στη μέση του ναού σε ωραίο προσκυνητάρι, έψηναν μεγάλους άρτους να πάρει ο κόσμος κι ετοίμαζαν το απαραίτητο μετά τη λειτουργία κέρασμα, που αποτελούνταν από ένα λουκούμι κι ένα ποτηράκι μαστίχα, προϊόντα που γι' αυτόν ειδικά το σκοπό είχαν έγκαιρα φέρει απ' το νησί οι "ταχυδρόμοι". Ετσι λέγαμε τον κυρ-Αντώνη το Σιμούδη, τον Παπανικολάκη και τους άλλους που πηγαινόφερναν προϊόντα απ' τη Χίο στην Αλεξάνδρεια και ανάποδα.

Η ατμόσφαιρα μοσχοβολούσε μαστίχα ενώ κάποιοι άρπαζαν την ευκαιρία για να διαλαλήσουν, έξω απ' την εκκλησία, στο στενό και να πουλήσουν, διάφορα χιώτικα προϊόντα, ακόμα και τσίκουδα.

Μετά τη λιτάνευση της εικόνας - ανήμερα της γιορτής - παρέες - παρέες οι Χιώτες, συνήθως συγγενείς, σκόρπιζαν σε διάφορα καφενεία και ζαχαροπλαστεία της πόλης - στα πιο κοντινά προς την εκκλησία - για να κουβεντιάσουν, να μάθουν νέα και να θυμηθούν πρόσωπα και πράγματα του τόπου. Απ' τις παρέες δεν έλειπαν κι οι Βασιλειωνοικούσοι που ιδιαίτερα εύθυμοι, έδιναν την πιο χαρούμενη νότα. Κοιλιάρηδες, Καρασούληδες, Κοσσένηδες, Γερμανοί, Κωσταρήδες, Σκουλικίδηδες και πολλοί άλλοι.

Οφείλω όμως, μια και μιλώ για τη γιορτή της Αγίας Μαρκέλλας ν' αναφέρω κι ένα άλλο προσκύνημα που γινόταν στο σπίτι μιας χιώτισσας, κατά το ήμισυ Βασιλειωνοικούσaiνας, της Πολύμνιας Βαλαχάκη - Ζιζά. Η γυναίκα αυτή είχε από τη μητέρα της, την Αγγελική Σκουλικίδη - Βλαχάκη μια μεγάλη ασημένια εικόνα της Αγίας.

Κάθε παραμονή λοιπόν της γιορτής, νωρίς τ' απόγευμα κατά τις τρεις και μισή με τέσσερις μαζεύονταν στο σπίτι της συγγενείς, συγχωριανοί μα και άλλοι Χιώτες για να παρακολουθήσουν την παράκληση που έκανε συνήθως ο Παπα-Λοΐζος.

Η εικόνα αυτή θεωρείτο θαυματουργή και πολύς κόσμος ερχόταν να προσκυνήσει και ταυτόχρονα να εκπληρώσει ένα τάμα.

Στο τέλος της παράκλησης μοιράζονταν μικρά ψωμάκια που η ίδια η οικοδέσποινα είχε φτιάξει και όλοι μαζί φεύγαμε για την εκκλησία για να παρακολουθήσουμε το μεγάλο εσπερινό.

Σήμερα, η εικόνα αυτή, η θαυματουργή βρίσκεται στην Κύπρο στο σπίτι της κόρης της κυρίας Πολύμνιας.

Όλοι οι Χιώτες πάντως που παίρνανε μέρος στην πανήγυρη αναπολούσαν και λαχταρούσαν να βρεθούν στο νησί τους κι ιδιαίτερα στο χωριό τους.

Αυτό ήταν συνήθως εκείνο που ζητούσαν απ' την πολιούχο μας τάζοντάς της μια μεγάλη λαμπάδα σ' ένα προσκύνημά τους, στο μοναστήρι της και στο αγίασμα της όταν θα γύριζαν κάποτε και πάλι στην όμορφη Χίο.

Αγγελική Βλαχάκη Δημητρίου

**Συγχωριανέ, ο συνδυετικός κρίκος
μας είναι η εφημερίδα μας. Μαθαί-
νουμε τα νέα του τόπου μας.**

**Γι' αυτό ενίσχυσέ τη, διάβασέ τη
και γίνε συνδρομητής της.**

ειδησεις από τη Χίο

γράφει ο **Μανώλης Κράκαρης**

Επανεκλογή του Δημάρχου Πολύδωρου Λαμπρινούδη στο Δήμο Καμποχώρων

Πανηγυρική επανεκλογή πέτυχε ο νυν Δήμαρχος Καμποχώρων κ. Πολύδωρος Λαμπρινούδης στις πρόσφατες Δημοτικές εκλογές μας, και ηγήθηκε του μοναδικού ψηφοδελτίου στο Δήμο Καμποχώρων. Η μοναδικότητα αυτή, μια από τις ελάχιστες στην Ελλάδα, βασική αιτία είχε τη μεγάλη προσφορά του Δημάρχου και του Δημοτικού Συμβουλίου την τετραετία που διανύουμε. Η συνέπεια και συνέχεια λόγων και έργων της σημερινής Δημοτικής Αρχής βρήκε την καθολική αναγνώριση στους δημότες οι οποίοι έδωσαν ουσιαστικά την εντολή

στο σημερινό δήμαρχο να συνεχίσει το δημοκρατικό του έργο και την επόμενη Τετραετία πολύ πριν τις εκλογές.

Ουσιαστικά - εκλογική διαδικασία ήταν μια εσωτερική μάχη υποψηφίων δημοτικών και τοπικών συμβούλων.

Το νέο Δημοτικό Συμβούλιο θα έχει στις τάξεις του δύο Δημοτικούς συμβούλους προερχόμενους από το χωριό μας, τον υπογράφοντα και το Γιώργο Κοιλιάρη καθώς και τον πρόεδρο του τοπικού Συμβουλίου Βασιλεωνοίκου Κώστα Κοντογιάννη.

Δέσμευση του Δημάρχου όσο και των νεοεκλεγμένων Δημοτικών και τοπικών Συμβούλων είναι να συνεχίσουν με την ίδια ζέση την προσπάθειά τους για την επίλυση των προβλημάτων πλέον Δήμου Καμποχώρων.

Ακολουθούν τα ονόματα των νεοεκλεγμένων Δημοτικών Συμβούλων με τη σειρά εκλογής τους και τον αριθμό των ψήφων που πήραν.

Δημοτικοί Σύμβουλοι Καμποχώρων

	ψήφοι
Κράκαρης Εμμανουήλ	386
Σακουλάς Παναγιώτης	339
Καμπούρης Στυλιανός	310
Παπασταμάτης Ιωάννης	269
Στουπάκης Ιωάννης	250
Κρητικός Παναγιώτης	246
Κουτσουράδης Χαρίλαος	245
Μισιριώτης Σταύρος	236
Πατούνας Ιωάννης	227
Τσιθής Παντελής	193
Παπασπατούλης Παναγιώτης	189
Κοιλιάρης Γεώργιος	179

Στο τοπικό Συμβούλιο Βασιλεωνοίκου εκλέχτηκαν:

Πρόεδρος ο **Κώστας Κοντογιάννης** ως πλειοψηφών

Τοπικοί σύμβουλοι οι:
Παντελής Καμπούρης,
Ξενοφών Κοκκινάκης,
Κώστας Πλακωτάρης και
Μιχάλης Μπουμπάρης.

Μη λησμονείτε τη συνδρομή σας

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι του συλλόγου,

με την έκδοση της εφημερίδας μας, η οποία διανέμεται δωρεάν στα μέλη, ο Σύλλογος επιβαρύνεται κάθε φορά με ένα σεβαστό ποσό προκειμένου να καλύψει τα έξοδα εκτύπωσης, χαρτιού, διεκπεραίωσης και ταχυδρομείου.

Όπως καταλαβαίνετε πέρα από την αγάπη και το ενδιαφέρον όλων μας η συνέχιση της έκδοσης προϋποθέτει και την τακτοποίηση των συνδρομών, γι' αυτό παρακαλούμε να φροντίζετε πάντοτε να τακτοποιείτε τη συνδρομή σας με ταχυδρομική επιταγή στο γραφείο του Συλλόγου ή στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

αναγέννηση
ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ

***

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Στέλιος Ν. Πανέρης, πρόεδρος ΣΑΒ.
Βασ. Παύλου 63 και Ποσειδώνος 12
166 73 ΒΟΥΛΑ
Τηλ. 8957.467 - 8957.230 - Fax: 8951.433

***

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
το Δ.Σ. του Συλλόγου

***

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΧΙΟΥ:
Μ. Κράκαρης - Φ. Κοκκινάκης

***

Διανέμεται δωρεάν στα μέλη του Συλλόγου

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΑΝΩΛΗ Α. ΚΡΑΚΑΡΗ
Διπλ. Μηχανολόγου - Μηχανικού Ε.Μ.Π.

Ηλεκτρομηχανολογικές Μελέτες
Εμπορία -Εγκατάσταση ειδών

- Θέρμανσης
- Ψύξης
- Κλιματισμού
- Ηλιακής Ενέργειας

ΚΑΝΑΛΑ 6

ΤΗΛ./ FAX: (0271) 43 641
(πλησίον Αγροτικής Τράπεζας)

Το Βασιλεώνοικο, οι Τέχνες και τα Γράμματα

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΖΟΥΣΑΜΕ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Ο Πύργος του Παπά

γράφει ο Χαράλαμπος Κοιλιάρης

Αν και αργούσε ακόμα η εποχή που θα έκαναν την εμφάνισή τους τα σουητάκια, εμείς εξοπλισμένοι με τις σφεντόνες μας κατηφορίζαμε για τον Καράμουσσα. Η καμπούρα αμυγδαλιά ήταν κατά κάποιο τρόπο το όριο μέχρι που μπορούσαν να μας ελέγχουν οι μανάδες μας. Έτσι λοιπόν, αφού περάσαμε τα "σύνορα", φτάσαμε το στενό κατηφόρι με τις σπαθάτες ίδιες. Χοροπηδώντας από χαρά, απαλλαγμένοι από τη μητρική καταπίεση συνεχίσαμε με σκυμμένα τα κεφάλια για να μη χτυπήσουμε στο σπασμένο κλαδί της γέρινης ελιάς που 'ριξε ο αγέρας το χειμώνα.

Μόλις το βλέμμα σηκώθηκε αντικρίσαμε απέναντί μας το μισητριώδη πύργο του "Παπά". Ένα ερείπιο, που η φύση προσπαθώντας να το κρύψει μέσα της - λες κι έπρεπε να κρατήσει κάποιο παλιό μυστικό του -, το είχε περιζώσει ολόγυρα με άγριες τσικουδιές, αφήνοντας μόνο να φαίνεται η πέτρινη σκάλα και το τσαρδάκι για να δείχνουν το μεγαλείο των παλιών καιρών. Η είσοδος του πάνω ορόφου με το μισοστρόγγυλο υπέροχο, σε έμπασε σο πουθενά.

Στάθηκα για λίγο μπροστά στην εμπισιά αμίλητος. Το κάνω πάντα αυτό όταν περνάω από εκεί λες και μέσα μου θέλω να υποβάλω τα σεβάσματά μου στους αρχόν-

τους που έζησαν κάποτε εκεί. Είναι και ένα δέος που νιώθει κάποιος όταν μπαίνει σε ξένη ιδιοκτησία και περιμένει να διαπιστώσει αν είναι καλοδεχούμενος.

Οι άλλοι πέρασαν γρήγορα στον αυλόγυρο και πήραν θέσεις γύρω από το πηγάδι κάτω από τις μεγάλες γέρινες τσικουδιές τεντώνοντας τα λάστιχα. Μερικά σπουργίτια, φοβισμένα από την επέλαση των βαρβάρων πουλοφάγων, πέταξαν τιτιβίζοντας μέσα από τα σκαλότρυπα του πύργου.

Αφού είδαμε πως δεν υπάρχει τίποτα πετούμενο εκεί, περάσαμε εφ' ενός ζυγού το στρατάκι στα βορινά του πύργου και βγήκαμε στο χωράφι του μπάριμπα Νικόλα.

Τα χρυσοκίτρινα στάχυα δεματιασμένα στη μέση του χωραφιού περίμεναν το αλώ νισμα. Πιο κάτω ο μπαριμπα-Νικόλας πατούσε το χώμα και έστρωνε το γάιδαρο για την αυριανή δουλειά. Πλησιάσαμε και τον χαιρετίσαμε.

— Γεια σου θείε! Εκείνος ανταπόδωσε το χαιρετισμό με ένα βροντερό χαμόγελο. Χε χε χε! Πάντα έτσι ήταν ο μπάριμπα. Πάντα γελούσε. Ανοίγε το στόμα του με τα λιγοστά δόντια που του είχαν απομείνει και έκλεινε τα

καταγάλανα μάτια του, αφήνοντας να φανεί η παιδική καρδιά του.

— Πού πάτε βρε; Δεν έχει ακόμα σουητάκια. Κάτσετε εδώ να, να μου κάνετε παρέα. Δεν ήταν άσχημη ιδέα. Καθίσαμε όλοι κάτω από την παχιά σκιά μιας τσικουδιάς και αρχίσαμε την συζήτηση. Η κουβέντα στράφηκε γύρω από την ιστορία του πύργου. Ο μπαριμπα-Νικόλας, γνωστός για τις ιστορίες του, άρχισε να μας μεταφέρει σε άλλες εποχές.

— Για δείτε, τον παλιό καιρό, ο κόσμος πεινούσε κι έκλεβε από ανάγκη. Έτσι όποιος είχε δεμάτια στο αλώνι, τα φύλαγε το βράδυ για να μη του τα κλέψουν. Ένα βραδάκι σαν και σήμερα πήρα ένα φανάρι και ήρτα να φυλάξω τα δεμάτια. Εστρώσα εδώ να και περίμενα να σκοτεινιάσει. Πότε λαγοκοιμόμωνα και πότε σηκωνόμωνα να ριξώ μια ματιά για τα δεμάτια. Για μια στιγμή είδα κάτι πολύ παράξενο. Κάτι που έκαμε την τρίχα μου να σηκωθεί όρθια. Ένα φως μέσα από τα χαλάσματα του πύργου τρεμόπαιζε. Πότε χανόταν και πότε άναβε δυνατά. Να οι κλέφτες, σκέφτηκα. Πήρα στα χέρια μου το στελιόρι για να 'μαι έτοιμος. Δεν ήξερα πόσοι ήταν κι έτσι δεν έκαμα τον παλικάρα. Άνοιξα τα μάτια μου και τ' αφτιά μου και περίμενα. Όμως καμιά κίνηση. Πήγα πιο κοντά και τότε είδα τη σκοτεινή φιγούρα ενός παπά μέσα στα χαλάσματα. Πάγωσα και στάθηκα άφωνος, δεν ξέρω πόση ώρα. Κάποια στιγμή, σκιά άρχισε να κινείται. Πέρασε μέσα από τις αγριοτσικουδιές χωρίς να τις κουνήσει έτσι σαν να μην είχε σώμα. Κατέβηκε αργά αργά στο στρατάκι. Υστερα ανέβηκε από τις σκάλες και την έχασα. Δεν κουνήθηκα από τη θέση μου μέχρι το πρωί. Φοβήθηκα!

Τα 'λεγε αυτά ο μπάριμπα και τα γαλάζια μάτια του έλαμπαν σαν φωτάκια χριστουγεννιάτικου δένδρου. Τα κάτασπρα φρύδια του πότε ανέβαιναν και πότε κατέβαιναν ρυθμικά, δίνοντας ένταση κάθε φορά στις κοφτές φράσεις του, πουλόγω της γεροντικής δύσπνοιας του μας έβαζε περισσότερο στην μισητριώδη αγωνία εκείνης της νύχτας.

— Μήπως τον είδες στον ύπνο σου θείε; Πετάχτηκε και ρώτησε κάποιος από την παρέα.

— Οχι— απάντησε ο μπαριμπα-Νικόλας θιγμένος που τον είπαμε ονειροπαρμένο.

— Ο πύργος έχει μέσα φλουριά και μαλάματα στοιχειωμένα. Τα 'παιρνε μαζί του ο κόσμος όταν προσπαθούσε να κρυφτεί από τους κουρσάρους. Οι αφεντάδες που είχαν τον πύργο ήταν καλοί άνθρωποι κι έκρυβαν όλο το χωριό μέσα στον πύργο μέχρι που να φύγουν οι πειρατές. Όμως μια φορά σκύλιασαν κι έβαλαν φωτιά στο αρχοντικό για να αναγκάσουν όλους όσους ήταν μέσα να βγουν. Ηθελαν τα χρυσά και τις γυναίκες. Ένας παπάς που ήταν μέσα δεν τους άφησε να βγουν για να μη τους μαγαρίσουν οι Σαρακηνοί. Κάηκαν πολλές ψυχές άδικα. Αντρες, γυναίκες, παιδάκια κι ο παπάς. Αυτός είναι που βγαίνει κάθε βράδυ εδώ και προσπαθεί ακόμα να προστατέψει τον κόσμο από την άδικη κατάρα, τριγυρνώντας μέσα στα χαλάσματα.

Το Δ.Σ. το Συλλόγου

Πρόεδρος:

Στέλιος Πανέρης 8957.467 - 8957.230

Αντιπρόεδρος

Αθανάσιος Φετοκάκης 9621.398

Γενικός Γραμματέας:

Γεώργιος Μιχαηλίδης 8025.593

Ταμίας:

Σεσίλια Στραβοράβδη 9320.067

Μέλη:

Βλαχάκη Αγγελική 2825.967

Πανέρης Γεώργιος 8042.745

Καρασούλης Εμμανουήλ 8072.361

Αναπληρωματικά:

Κων/νος Καράμπελας 9625.225

Αλέκος Φραγκάκης 9028.095

Μαργαρίτα Θρουβάλα 8013.375

Δέσποινα Σουριδού 9659.197

Επίτιμος πρόεδρος

Νικόλαος Θρουβάλας 8029.136

PANAGYM

ΕΜΠΟΡΙΟ & SERVICE ΟΡΓΑΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

■ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ -
ΠΟΛΥΟΡΓΑΝΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ & ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ
■ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ

■ ΠΟΔΗΛΑΤΑ, STERPEPERS, ΚΟΠΗΛΑΤΙΚΑ

■ ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

■ ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΑ ΒΗΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΠΙΣΙΝΑ

■ ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

PANAGYM - Μάνος Ι. Καρασούλης

Μικράς Ασίας 12 - Νέα Ερυθραία - 14 71 Αθήνα

Τηλ. / Fax: 807 5524 - κιν. 093 56 4064

Κοινωνιά

Εκείνοι που φεύγουν...

ΜΙΧΑΛΗΣ Ν. ΦΕΤΟΚΑΚΗΣ

Γεννήθηκε σε δύσκολα σκληρά χρόνια 1909. Τρίτος ανάμεσα σε τέσσερα αδέρφια όλα κορίτσια. Μετά τον πρόωρο θάνατο της μητέρας σας Μαρίας (μιας αξιαγάπητης, νοικοκυράς κυράς από την Ανδρό) μένει μαζί με τον πατέρα το δεύτερο στήριγμα της οικογένειας. Ήσουν δεν ήσουν δέκα χρονών τότε, δύο μεγαλύτερες αδελφές μία μικρότερη και συ να θέλεις να συνεχίσεις το σχολείο.

Ανάμεσα στους πρώτους μαθητές με τέλεια γραφή και πιο τέλεια ορθογραφία. Η απόφαση όμως του πατέρα είναι εργασία!!

Τι κι αν ήθελες να μορφωθείς τα χρόνια δύσκολα, η ζωή σκληρή, οι πόροι μηδέν, ο πατέρας ο (μπαρμπα-Νικολής) εργατικός αλλά δύσκολος άνθρωπος. Μην ορφανέψει το παιδί μικρό, και να μην αξιώσει κανέναν ο Θεός να ζήσει μέρες πολέμου ήταν κάτι που συνέχισα να έλεγε ήταν πληγές που άφησαν βαθιά σημάδια στην ζωή σου!

πόλεμος. Μήνες ολόκληροι στο χιόνι και στο κρύο στην Αλβανία. Κρουπαγήματα, κακουχίες, κίνδυνος, στερήσεις,

τσάι και κουραμάνα νύχτες ατελειώτες και μέρες δύσκολες να σκάνε τα βόλια πλάι σου κάνοντας χιλιόμετρα στα βουνά. Όλα αυτά μας έλεγε

για καλύτερη τύχη. Με την αξιαγάπητη γυναίκα σου και την μοναχοκόρη σου ενός έτους τότε. Ερχεσαι στο άγνωστο. Κόβονται ξαφνικά όλα, οι φίλες, οι παρέες, οι βεγγέρες και τα πανηγύρια. Νοσταλγία και δάκρυα τα πρώτα χρόνια, μετά συνήθεια και συμβιβασμός. Συμβιβασμός σε όλα, ακόμα και στην βαριά αρρώστια της γυναίκας σου που ξαφνικά και αναπάντεχα μας βρήκε. Τη χάσαμε τέσσερα χρόνια αργότερα. Εχασες μια σύντροφο αξιόλογη, αξιέπαινη, αξιαγάπητη. Λες και ο Θεός δεν ήταν ποτέ σύμμαχός σου. Πολλές πίκρες, πολλές στεναχώριες και ταλαιπωρίες. Λίγες οι χαρές στο διάβα της ζωής σου. Ένα ατύχημα γίνεται αιτία κάποιας αναπηρίας στο πόδι που τα τε-

λευταία χρόνια επιδεινώνεται. Μόνη χαρά σου τα δύο εγγόνια σου, ο εγγονός σου που έχει και το όνομά σου και η εγγονή σου που την λάτρεψες και σε λάτρεψε έως την τελευταία στιγμή. Δύσκολος ο τελευταίος χρόνος, η μετακίνησή σου γινόταν κάθε μέρα και πιο δύσκολη. Δεν μπορούσες εσύ, ο Τσολιάς των ανακτόρων, ο πολεμιστής της Αλβανίας, ο λεβέντης στο χορό, να καθηλωθείς σε μία καρέκλα και μας άφησες.

Εφυγες ήσυχα, αθόρυβα, όπως είχες έρθει, όπως είχες ζήσει, όπως έλεγες ότι πρέπει να ζει ο άνθρωπος χωρίς τυμπανοκρουσίες και φανφάρες. Στο καλό... απ' όλους εμάς που σ' αγαπήσαμε.

Μ.Φ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Στις 22 Σεπτεμβρίου πέθανε σε ηλικία 93 ετών ο Στέφανος Κοντογιάννης ύστερα από ολιγοήμερη νοσηλεία στο Νοσοκομείο της Χίου. Ο θάνατος ήταν συνέπεια του τριπλού κατάγματος που υπέστη στο μηρό ύστερα από πτώση στο σπίτι του.

Ο Στέφανος Κοντογιάννης υπήρξε μια από τις πιο χαρακτηριστικές μορφές του χωριού μας. Γόνος πολυμελούς αγροτικής οικογένειας, δούλεψε σκληρά σε όλη του τη ζωή από μικρό παιδί μέχρι το θάνατό του. Η εργατικότητά του είναι απaráμιλη σε όλους όσους τον γνώρισαν. Μέχρι και την ημέρα του χτυπήματος που υπέστη εργαζόταν σαν νεαρός στα χωράφια δίνοντας παράδειγμα ζωτικότητας και δυναμισμού. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το προνόμιο "του γέρου πρίνου" που του είχαν δώσει εύστοχα κάποιοι Βασιλεωνοϊκοί.

Ο Στέφανος Κοντογιάννης εργάστηκε ως ανεστάτης επί σειρά ετών στον Κάμπο. Και επίσης ασχολήθηκε έντονα με την παραγωγή των τσίκουδων του χαρακτηριστικού προϊόντος του χωριού μας. Απέκτησε δύο παιδιά τον Κώστα Κοντογιάννη και την Αγγελική Κράκαρη.

Η μορφή του καλοκάγαθου γέροντα πάνω στο γαϊδουράκι με το τσιγάρο στο στόμα θα μείνει ανεξίτηλη για πολλά χρόνια σε όσους τον γνώριζαν.

Ο Μιχάλης
Φετοκάκης
μαζί
με τον
Γιάννη
Κοιλιάρδη.

Είχες την ατυχία να ζήσεις από μακριά ένα Βαλκανικό πόλεμο αλλά από κοντά την Μικρασιατική καταστροφή. Μαύριζε η καρδιά σου, μας έλεγε στο μακελειό αυτό. Το κλάμα των παιδιών τον ατελειώτο σπαραγμό των μανάδων, την φτώχεια και τη δυστυχία της προσφυγιάς. Ναί ήσουν μόνο 13 - 14 χρόνων και ορφανός ο ίδιος. Δεν είχε τίποτα να πεις για την εφηβεία, η μόνη χαρά το κυνήγι και οι βεγγέρες στον Καθαρή. Επρεπε να βοηθήσεις το σπίτι τα κορίτσια μεγάλα πια έπρεπε να αποκατασταθούν. Δεν άργησε να περάσει ο καιρός, ήρθε το 1940

τις κρύες νύχτες του χειμώνα και μεις σε ακούγαμε λες και ήταν πρώτη φορά που τα 'λεγε. Και μετά με καμάρι μας έλεγε για τις νίκες. Την επιστροφή, τις τιμητικές περγαμνές από Πρωθυπουργό και Βασιλέα. Η ικανοποίηση του τέκνου που αγωνίστηκε για την πατρίδα. Εσύ όμως είχες στερηθεί τα καλύτερα χρόνια της ζωής σου και αυτό δεν πληρώνεται με κανέναν έπαινο, με καμία επραγμένη!

Εφθασες σαράντα τριών χρόνων για να κάνεις οικογένεια. Ένα χρόνο αργότερα αφήνεις την μροβόλο πατρίδα για την πρωτεύουσα, για

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσαν και ετάφησαν στο χωριό οι:

— **Φετοκάκης Χρυσάνθος** του Δημητρίου στις 18/8/98

— **Κοιλιάρη Σοφία** σύζ. Ιακώβου στις 31/8/98

— **Κοντογιάννης Στέφανος** του Αργυρίου στις 22/9/98

Ο σύλλογός μας εκφράζει τα βαθιά του συλληπητήρια στους οικείους των.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 22/8/98 στο Ρέθυμνο Κρήτης ο **Γαληνός Μανούσος του Ανδρέα** και η **Κοντογιάννη Κυριακή του Ιωάννου** ετέλεσαν τους γάμους των
- Στις 30/9/98 στην Αγία Φωτεινή Ιλισσού ετελέστηκαν οι γάμοι του **Νικολάου Ανδρ. Φετοκάκη** μετά της **Αρτεμης Χρ. Λεοντή**. Παρεβρέθησαν πολλοί συγγενείς και φίλοι και ακολούθησε δεξίωση με γλέντι μέχρι πρωίας.
- Στις 17/10/98 στην Αγία Σοφία Ψυχικού ετελέστηκαν οι γάμοι του **Βασίλη Λωρίδα** μετά της **Δέσποινας Παύλου Κοιλιάρη**.
Ο Σύλλογός μας τους εύχεται ολόψυχα να ζήσουν και να ευτυχήσουν.

ΔΩΡΕΕΣ

- Η Μαρία Φετοκάκη διέθεσε το ποσό των 2.000 δρχ. υπέρ του συλλόγου μας και εις μνήμην του πατέρα της Μιχαήλ Φετοκάκη.
- από την Αυστραλία ο συγχωριανός μας Γιώργης Κατσάλας μας έστειλε την αγάπη του και 50 δολάρια Αυστραλίας για ενίσχυση του συλλόγου μας.
- Από την Αυστραλία και ο Παπασπύρος Κώστας μαζί με τους χαιρετισμούς και την αγάπη του και 50 δολάρια Αυστραλίας υπέρ των σκοπών του Συλλόγου μας.
- Ο κ. Νικόλαος Αντ. Φετοκάκης κατέθεσε εις τον Ιερόν Ναόν Αγ. Γεωργίου Βασιλεωνοϊκού τα κάτωθι ποσά. Εις μνήμην Γονέων και Αδελφών του δρ. 20.000 Εις μνήμην Μιχαήλ Νικ. Φετοκάκη και της συζύγου του δρχ. 10.000 Εις μνήμην Χρυσάνθου Δημ. Φετοκάκη και των Γονέων του δρχ. 10.000
- Επίσης ο Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Μιχ. Πουλάκης εις μνήμην των γονέων του διέθεσε δια τον ανακαινισμόν του Ιερού Ναού Αγίου Παντελεήμονος το ποσό των δρχ. 2.000.000.

Ο Σύλλογός μας και το εκκλησιαστικό συμβούλιο των ανωτέρω Ναών τους ευχαριστεί θερμότατα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 4 Αυγούστου το ζεύγος Περρή Αρίστου και Κοιλιάρη Ουρανίας του Γεωργίου απέκτησαν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Στις 4 Οκτωβρίου 1998 στον Αγιο Παντελεήμονα στο χωριό, βαπτίστηκε το κορίτσι του Δημητρίου Λαγούδη και της Μαρίας Πολ. Στακιά

Ο Σύλλογός μας εύχεται στους ευτυχείς γονιούς να τους ζήσουν

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

Τα παρακάτω παιδιά από το χωριό και Αθήνα πέτυχαν στα έναντι αναγραφόμενα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Μυριαγκός Σταμάτιος του Κ. ΤΕΙ Πολιτικών Δομικών Εργων Πειραιά.

Γαμβρούδη Αικατερίνη του Γ. ΤΕΙ Ζωϊκής παραγωγής Φλωρίνης.

Δημητρίου Δημήτρης - Νικόλαος του Ηλία και της Αγγελικής γυμναστική Ακαδημία Κομοτινής.

Πανέρη Καλλιόπη του Παντελή και της Αικατερίνης. Πάντειο Παν/μιο Αθηνών.

Θερμά συγχαρητήρια από το Σύλλογο και καλή πρόοδο.